

ข่าวประชาสัมพันธ์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๔๙-๕๐๐๐
ภายใน ๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๒๕๘-๐๓๑๑

ข่าวจากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับประจำวันที่ ๒ เดือนสิงหาคม พ.ศ.๒๕๕๒ หน้า ๒๓

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

ข้างหลังภาพ' ชีวิตวิชาการ

'ศ.ดร.วิรุณ ตั้งเจริญ' อธิการบดี มศว 'หัวใจศิลป์'

"การที่เรามีข่าวของที่สะสมไว้ ทำให้เกิดความสุข เพราะมีเพื่อนมาที่บ้าน และผู้คนที่สนใจมาที่บ้าน เราได้เล่าเรื่องราวในอดีตให้ฟัง เป็นการเรียนรู้ที่ทำให้เกิดความคิดความรู้ อย่างไม่รู้ตัว"...เจ้าของแนวคิดนี้มีใช่เพียงนักสะสมทั่วไป หากแต่เป็นผู้บริหารสูงสุด สถาบันอุดมศึกษาด้วย ความสุขของบุคคลท่านนี้จึงถือว่าน่าสนใจทั้งสำหรับเยาวชนและผู้คนทั่วไป วันนี้มาดูภาพชีวิต-ภาพเบื้องหลังความสุขของบุคคลท่านนี้ "ศ.ดร.วิรุณ ตั้งเจริญ" อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มศว)

ณ "ดับบลิว แอนด์ ดับบลิว อาร์ท คอลเลคชั่น (W&W ART COLLECTION)" ซึ่งเป็นทั้งสถานที่รวมของสะสม และบ้านพักส่วนตัวของ ศ.ดร.วิรุณ ตั้งเจริญ แก้วยานวงศ์สว่าง ขอย 7 ศ.ดร.วิรุณเล่าเรื่องราวให้ทีม "วิถีชีวิต" ฟังว่า ปัจจุบันอายุ 63 ปี เป็นคน จ.อ่างทอง เรียนจบ ปวส.วิทยาลัยเพาะช่าง จากนั้นสอบเข้าเรียนศิลปะที่วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ปี พ.ศ. 2511 หลังจากจบปริญญาตรีก็ได้เป็นอาจารย์ที่วิทยาลัยฯนี้ ในปี พ.ศ. 2513 ซึ่งสอนอยู่ 3-4 ปีวิทยาลัยฯนี้ก็ได้กลายเป็นมหาวิทยาลัย คือในปี พ.ศ. 2517

ในช่วงปี พ.ศ. 2517-2518 เป็นช่วงที่เจ้าของวิถีชีวิตท่านนี้ไปเรียนต่อระดับปริญญาโททางด้านจิตรกรรม ที่อเมริกันยูนิเวอร์ซิตี วอชิงตัน ดี.ซี. เรียนอยู่ 2 ปีกว่าก็กลับมาสอน

หนังสือต่อ หลังจากนั้นในปี พ.ศ. 2527 ก็ได้ทุนไปเรียนต่อระดับปริญญาเอกด้าน ศิลปศึกษา ที่อิลลินอยส์สเตท ยูนิเวอร์ซิตี ใกล้เมืองชิคาโก

“ผมสอนทางศิลปะมาโดยตลอด สอนทางด้านประวัติศาสตร์ศิลป์ สอนสุนทรียศาสตร์ สอนจิตวิทยาศิลปะ สอนจิตรกรรม สอนนิสิตทั้งระดับปริญญาตรี โท และ เอก ปัจจุบันสอนปริญญาเอก ซึ่งปริญญาเอกทางด้านศิลปวัฒนธรรมวิจัยนั้น ที่ มศวสอนมาได้ 4-5 ปีแล้ว เน้นเรื่องการวิจัย”

ศ.ดร.วิรุณเล่าถึงที่มาของ “ดับบลิว แอนด์ ดับบลิว อาร์ท คอลเล็คชั่น” ว่า ตนเองเกิดและเติบโตที่ จ.อ่างทอง และจากการสะสมของทั้งงานศิลปะและของเก่าตลอดระยะเวลากว่า 10 ปี เดิมก็ตั้งใจเป้าหมายไว้ว่าจะไป เปิดอาคารเล็ก ๆ แสดงของที่แถบวัดเกตุไชโย จ.อ่างทองแต่ก็ยังไม่คิด ยังไม่ได้ทำอะไรเป็นรูปเป็นร่าง

จนต่อมาเมื่อเข้ารับหน้าที่เป็นอธิการบดีของ มศว 4 ปี และได้ต่ออีกวาระ ในวาระที่ 2 ขณะนี้เหลืออีก 2 ปี ก็ได้มานั่งคุยกับภรรยา คือ รศ.วรรณรัตน์ ตั้งเจริญ ว่าหลังจากนี้จะทำอะไรต่อ

“ในส่วนของผมแล้ว คงจะทำงานศิลปะต่อไป ส่วนอาจารย์วรรณรัตน์ ก็จะสอนสีน้ำอีกทั้งบ้านซึ่งเป็นที่พักในขณะนี้ เราก็ได้จัดเป็นแหล่งเรียนรู้ เป็นแกลลอรี่ เล็ก ๆ เป็นคอลเลกชั่น ซึ่งตอนนี้ต้องนั่งในตำแหน่งผู้บริหารมหาวิทยาลัย งานด้านศิลปะที่จะจัดเป็นแหล่งเรียนรู้จึงคืบหน้าไปอย่างช้า ๆ อย่างไรก็ตาม ตอนนี้ได้เตรียมเตาเผาเซรามิกเพื่อจะใช้ทำเป็นเซรามิกอาร์ตด้วย แต่ก็ยังไม่ได้เริ่มอีกนั่นแหละ”

งานศิลปะที่มีอยู่นั้น ศ.ดร.วิรุณบอกว่าส่วนใหญ่ตนเองจะเป็นคนเก็บ มีทั้งงานที่ตัวเองสร้างสรรค์ขึ้นมา งานจากศิลปินคนอื่น ๆ และศิลปะที่ได้จากการสะสม อาทิ งานศิลปะของ อ.กมล ทัศนัญชลี (ศิลปินแห่งชาติ), งานศิลปะของ อ.กมล ทำร่วมกับ อ.ถวัลย์ ดัชนี, งานศิลปะของ อ.เฉลิม นาคีร์ตีน์ บรมครูด้านสีน้ำ และสีน้ำมันในประเทศไทย (ครูของกมล ทัศนัญชลี และถวัลย์ ดัชนี) ขณะไปอยู่ประเทศญี่ปุ่น เมื่อ ค.ศ. 1958 ซึ่งก่อน อ.เฉลิมจะเสียชีวิตได้ให้ลูกสาวนำภาพมาให้ ซึ่งตนรับไว้ด้วยความซาบซึ้งมาก เป็นภาพที่มีคุณค่า, งานศิลปะของ อ.สุชาติ วงษ์ทอง, งานศิลปะของ อ.กมล ทำร่วมกับ อ.ประหยัด พงษ์ดำ ทำร่วมกับ อ.ถวัลย์, งานศิลปะของ อ.อารีย์ สุทธิพันธุ์, งานศิลปะของ อ.ประพันธ์ สีสุตา, งานศิลปะของ อ.บุญยิ่ง เอมเจริญ ฯลฯ และงานศิลปะของอดีต นายกรัฐมนตรี ชวน หลีกภัย ก็มี

“มีงานดอกไม้สีน้ำตาลที่เป็นอีกชิ้นที่ประทับใจมาก เมื่อ 3-4 ปีที่แล้วมีศิลปินชาวอิหร่านที่มีชื่อเสียงมาแสดงงานศิลปะที่ มศว ผมไปเปิดงาน และมีศิลปินผู้หญิงคนหนึ่งเขาใส่เสื้อคลุมยาว และบอกผมว่าจะยกภาพนี้ให้ผม จากนั้นเขาก็ลงไปนั่งที่พื้น แล้วใช้เท้าเข็นข้อให้ ชิ้นนี้เป็นงานที่ผมรักมากอีกชิ้นหนึ่ง คนที่ไม่มีแขน แล้วสามารถเขียนภาพได้ มันน่าทึ่งมาก”

อธิการบดี มศว เล่าถึงของสะสมอีกว่า นอกจากนี้ยังมีภาพที่เป็นก้อนอิฐ เป็นภาพการสร้างสรรคผลงานของศิลปินต่างชาติที่มาทำเวิร์กช็อปสร้างผลงานขึ้นมา มีโหลหินที่ได้มาจากสุโขทัย และมาจากลาว ซึ่งเป็นของเก่า มีศิลปะนางรำที่ได้มาจากอินโดนีเซียสรุปแล้วมีของสะสมมากมาย บอกไม่ได้ว่าสะสมอะไรเป็นพิเศษ แต่ส่วนใหญ่จะเป็นงานฝีมือ เก็บมากกว่า 10 ปีแล้ว เก็บอย่างจริงจัง เน้นว่าเป็นของที่ราคาไม่แพงมากนัก “ที่น่าเสียดายก็คือมีฝรั่งเข้ามากว้านซื้อ ปัจจุบันข้าวของสมัยสุโขทัย อายุ 600-700 ปี หาไม่ได้อีกแล้ว”

อย่างไรก็ดี กับ "ดับบลิว แอนด์ ดับบลิว อาร์ท คอลเล็กชัน" ก็ยังเป็นสถานที่ให้ความรู้ที่น่าสนใจได้ ซึ่งคนที่ไปก็มีทั้งคนทั่วไป เพื่อนและลูกศิษย์ของเจ้าของสถานที่ โดย ศ.ดร.วิรุณบอกว่า สนุกมาก เป็นทั้งห้องรับแขก ห้องเรียนที่ให้นิสิตปริญญาเอกได้มาเรียน ลูกชายที่เป็นอาจารย์ก็ได้ให้ลูกศิษย์มาเรียนที่บ้าน ดังนั้น บ้านหลังนี้จึงเป็นเสมือนห้องเรียนและแหล่งเรียนรู้ที่จับต้องได้ พื้นที่ทั่วทั้งบ้านเป็นแหล่งเรียนรู้ได้หมด นิสิตที่ได้เข้ามาเรียนได้แบ่งปันประสบการณ์ความประทับใจให้แก่กัน ได้ชื่นชมศิลปะไปพร้อม ๆ กัน

"ถือเป็นการสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดีและมีคุณค่าให้เกิดขึ้น เราต้องการสร้างสิ่งแวดล้อมที่เป็นแหล่งเรียนรู้เท่าที่เราสามารถจะทำได้ ถ้าเราพูดถึงเรื่องราวศิลปะแบบลอย ๆ เด็กและเยาวชนจะไม่ซาบซึ้ง เพราะเขาไม่เห็นของจริง แต่ถ้าเขาได้เห็น ได้สัมผัส ความรู้สึกซาบซึ้ง ชื่นชม ก็จะดีขึ้น"

ศ.ดร.วิรุณ กล่าวต่อไปว่า สำหรับตนเองการทำงานเขียนภาพก็จะพยายามทำให้สม่ำเสมอ ภาพที่วาดมีหลายสไตล์ เป็นนามธรรมก็มี เน้นการเขียนให้เห็นสีเส้นของเส้นและสีเส้นของแต่ละสี ภาพที่ยังเขียนค้างอยู่คือ ภาพพระแม่ธรณีบีบมวยผม ซึ่งตั้งใจไว้ว่าจะทูลเกล้าฯ ถวาย สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี และภาพสงครามด 2009 ก็เขียนโดยสื่อถึงการลงเส้น สี เป็นสำคัญ ภาพในลักษณะนี้เน้นความเป็นนามธรรม

"การจัดข้าวของทุกชิ้นที่เป็นคอลเล็กชันนั้น ผมจะจัดด้วยตัวเอง ยิ่งช่วงอายุมาก ๆ จะตื่นนอนเร็ว ก็จะมีเวลานั่งจัด" ศ.ดร.วิรุณเล่าต่อถึงการจัดทำ "ดับบลิว แอนด์ ดับบลิว อาร์ท คอลเล็กชัน" พร้อมเผยความตั้งใจให้ฟังด้วยว่า เมื่อเกษียณอายุราชการแล้ว ตั้งใจว่าจะบวชสักกระยะหนึ่ง จากนั้นก็คงจะหันมาเขียนหนังสือ เดินทางท่องเที่ยว และพักผ่อนสบาย ๆ และแน่นอน...แกลลอรี่ก็คงจะมีความน่าสนใจขึ้นอีกมากโข

ด้วยหัวใจศิลปะเต็มเปี่ยมของ "ศ.ดร.วิรุณ ตั้งเจริญ".

'ดับบลิว แอนด์ ดับบลิว อาร์ท'

กับความคาดหวังต่อ "ดับบลิว แอนด์ ดับบลิว อาร์ท คอลเล็กชัน (W&W ART COLLECTION)" ในวันข้างหน้า ทาง ศ.ดร.วิรุณ และ รศ. วรรณรัตน์ ตั้งเจริญ ร่วมกันบอกว่า แม้วันหนึ่งพวกตนจะไม่อยู่แล้ว แต่ชื่อลูกก็ยังอยู่กับสถานที่นี้ ซึ่งก็ดีใจเพราะแม้ว่าลูกชายทั้งสอง คือ วรรณวรุณ ตั้งเจริญ และ วรรณธรณ ตั้งเจริญ จะไม่ได้เรียนทางศิลปะ แต่เขทั้งสองก็รักงานศิลปะ รักของเก่า

"ภาพบางภาพที่เขาชอบ เขาจะบอกว่าห้ามขาย เขาจองไว้หมดแล้ว เมื่อเราไม่อยู่แล้วสมบัติเหล่านี้ก็จะตกเป็นของเขา เขาก็คงจะดูแล ส่วนมันจะอยู่ได้อีกยาวนานแค่ไหนก็ต้องดูกันต่อไป"

อย่างไรก็ตาม ณ วันนี้ ศ.ดร.วิรุณ ยังคงมีความตั้งใจจะไปตั้งแสดงงานศิลปะที่ จ. อ่างทอง เป็นอาคารเล็ก ๆ ใกล้เคียง ๆ วัดเกตไชโย อาจจะหาญาติพี่น้องให้อยู่ดูแลและต้อนรับคนที่อยากจะเข้าไปเยี่ยมชม ตั้งใจว่าจะไปแสดงงานเป็นระยะ ๆ ส่วนแกลลอรี่ที่กรุงเทพฯ ก็ใช้พื้นที่บ้านเป็นพื้นที่หลักในการจัดแสดงผลงานและเก็บสะสมผลงานต่อไป ทั้งนี้ ศ.ดร.วิรุณบอกว่า "ถ้าหมดวาระตำแหน่งอธิการบดี ผมคงจะดูแลที่นี่แบบเต็มตัว ใครที่สนใจอยากเยี่ยมชม หรือพูดคุยด้านศิลปะ สามารถติดต่อมาได้ตลอดเวลา".

สุภารัตน์ ยอดศิริวิชัยกุล

